

[Bjørn Elmquist]

gang. Jeg vil erklære mig tilfreds med, at vi her har fået en folketingsbeslutning forelagt som forslag. Man kunne, som hr. Hagen Hagensen var inde på her, overveje, om vi skulle have gjort det i form af en ændring af straffeloven, men når der er tale om en forsøgsordning, er jeg nok snarere tilhænger af, at det er sket sådan, som justitsministeren har foreslået det.

Dernæst må jeg understrege, at det for os i venstre er ganske afgørende, at der bliver tale om en forsøgsordning, der sættes i værk nogenlunde samtidig to steder i landet: i Københavnsområdet og i Nordjylland, sådan at vi ikke her ender med at få et f.eks. østdansk fænomen, hvis vi får det sat i værk i København alene.

Det fører så til en anden betragtning, som den socialdemokratiske ordfører også var inde på, nemlig at det for os derfor også er af ganske afgørende betydning, om vi inden andenbehandlingen og den endelige vedtagelse af dette forslag til folketingsbeslutning får et officielt formelt svar fra arbejdsmarkedsnævnet i Nordjylland. Det var jo et af de problemer, vi var meget inde på under februardebatten herinde, og vi vil fra venstre gøre dette til det helt afgørende for, om vi ved den endelige behandling kan gå ind for forslaget.

Men hvis disse ting falder på plads – og vi må gå ud fra, at justitsministeren har disse ting i orden, før han kommer tilbage til folketinget – vil vi være med til at vedtage forslaget.

Vi har stadig væk en vis portion skepsis i mit parti med hensyn til, hvor let det bliver at finde opgaver i denne sammenhæng. Jeg er ikke så sikker som hr. Hagen Hagensen på, at vi i retsudvalget fra mit partis side vil begive os voldsomt ind i, hvilke poster man præcis kan forestille sig. Der er nogle, hvor vi også mener det vil være forkert, f.eks. at en, der er blevet dømt for tyverier – rapserier – kommer ud på et plejehjem og skal vende puder for de ældre, men på den anden side vil vi være meget forsigtige og vil holde os tilbage fra at hugge ud i pinde og præcist angive, hvad det er, der skal tænkes på. Vi vil snarere holde os til det principielle i betragtningen, at det på den ene side ikke må være det rene pjat og på den anden side ikke må dreje sig om stillinger, som ellers ville kunne tilbydes en ledig i en normal beskæfti-

gelsessituation. Det er noget, som jeg tror skal ordnes undervejs i forsøgsordningen ved den afklaring, der skal finde sted i arbejdsmarkedsnævnene. Når forsøgsordningen er færdig om et års tid, vil vi naturligvis tage stilling til en endelig ordning i lyset af de erfaringer, som er indvundet. Jeg vil da være glad og tilfreds, om det til den tid viser sig, at vor skepsis har været overdreven.

Ebba Strange (SF):

Heller ikke jeg skal gentage, hvad jeg har sagt ved tidligere lejligheder om dette problem. Nu har vi fået et beslutningsforslag, og det synes jeg vi skal bakke op om, og så skal vi se at komme i gang med det forsøg, der er skitseret. Det, der er vigtigt for os i socialistisk folkeparti, er, at samfundstjenesten bliver brugt som erstatning for dom til ubetinget frihedsstraf og ikke, som der har været røster om i debatten, til tiltale mod folk, der ellers havde fået tiltalefrakald. Vi anser det for at være positivt, at der bliver lukket op for, at man også kan anvende samfundstjeneste over for personer, der er dømt for vold og hærværk, altså at det ikke kun bliver folk, der er dømt for berigelsesforbrydelser, der kan idømmes samfundstjeneste.

Vi finder det positivt, at man også har tænkt sig, at arbejdsløse skal kunne idømmes samfundstjeneste i stedet for frihedsstraf. Vi finder det vigtigt, at den undersøgelse, som skal følge forsøgsordningen, bliver udført ikke af justitsministeriet, men af uvildige kriminologer. Vi finder det uhyre vigtigt, at den ansættelse eller det arbejdstilbud, som folk, der bliver idømt samfundstjeneste, får, sker i samarbejde med de ansatte på de institutioner, som de dømte bliver dømt til at skulle udføre arbejde på. Vi kan sagtens forestille os, at de pågældende kan udføre arbejde på ungdomshjem eller plejehjem; det er ikke for os afgørende, hvilken forbrydelse de er dømt for, og hvilken institution de kommer på. Det afgørende for os er, at de, der er enten klienter eller ansatte på de pågældende institutioner, er indforstået med den anbringelse, der sker; det er en absolut forudsætning for, at forsøget skal lykkes.

Vi vil arbejde positivt på at få beslutningsforslaget hurtigt behandlet i udvalget.

Lawaetz (FP):